

μέγα μέρος ξύλων εκ τῆς παλαιᾶς οἰκίας, ὅπου κατῆκει ὁ μέγιστος τῆς Σκωτίας λυρικός ποιητής καὶ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πινακίδων διὰ τὰ δεδεμένα σώματα τῆς ἐκδόσεως ταύτης.

Διαρκῆς πῶσις ἀψίνθου κατὰ τὰ διάφορα ὑπὸ ἰατρῶν γενόμενα πειράματα προκαλοῦσι ταραχὰς τῶν ἐγκεφαλικῶν λειτουργιῶν, ἐλάττωσιν τῶν διανοητικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων, σπασμούς, ἐπὶ τέλους δὲ καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον. Καὶ ὅμως τὸ ποτὸν τοῦτο ἐξακολουθοῦσι νὰ πίνωσι κατὰ κόρον οἱ πεπολιτισμένοι κάτοικοι τῆς Εὐρώπης, ἀπεδείχθη δέ, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ κατανάλωσις αὐτοῦ σημαντικῶς προώδευσεν ἐν μὲν Ὀλλανδίᾳ κατὰ 30%, ἐν Βελγίῳ κατὰ 50% καὶ ἐν Γαλλίᾳ κατὰ 70%! Ἐν Πρωσσίᾳ ὑπελογίσθη, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1865 μέχρι τοῦ 1870 ἡ ἔτησια κατανάλωσις τοῦ ποτοῦ τούτου ἀπὸ 8 λιτρῶν ἀνῆλθεν εἰς 10 κατὰ κεφαλὴν, ἡ δὲ τοῦ ζύθου ἀπὸ 37 ἀνῆλθεν εἰς 88 κατὰ κεφαλὴν. Τὸ ποτὸν τῆς ἀψίνθου συν-

ίσταται ἐκ 18 καὶ πλέον εἰδῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται καὶ τὸ βερμούδιον, ἡ κανέλλα, τὸ πορτοκάλιον καὶ πολλὰ ἄλλα.

Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ο Σ Η Μ Α .

Ἡ εὐσύννοπος ἱστορία τῶν ἑλληνικῶν γραμματοσῆμων εἶνε παντελῶς σχεδὸν ἀγνωστος εἰς τὰ μέρη μας, ἐνῶ δὲ καταβάλλεται ἀπὸ τινος ἐπαινετῆ φροντίς πρὸς διάδοσιν νομισματικῶν γνώσεων, καὶ ἕκαστος ἀναγνώστης περιοδικῶν δύναται νὰ ἐκφέρῃ ὅπως οὐν ὀμοιολήθη γνώμην περὶ παλαιωτάτων ἀντικειμένων, ἀναγομένων εἰς προγενεστέρους περιόδους τοῦ ἔθνικου ἡμῶν βίου, οἱ πλεῖστοι ἀγνοοῦμεν πότε ἤρχισαν νὰ κυκλοφορῶσι τὰ ἑλληνικὰ γραμματόσημα καὶ ποσάσις μέχρι τοῦδε μετεχρωματίσθησαν ἢ διετιμήθησαν ἢ ἀνετυπώθησαν. Ἡμεῖς ἔτυχεν ἐσχάτως ἐξ ἑλληνικῆς καὶ γερμανικῆς ἄμα πηγῆς ν' ἀρυσθῶμεν τὰς ἐξῆς εὐμνημονεύτους πληροφορίας, ἃς καὶ μεταδίδομεν τοῖς ἡμετέροις Ἀναγνώσταις, παρακαλοῦντες τοὺς πραγματογνώμονας ν' ἀνακοινώσωσιν ἡμῖν ὅ,τι νομίζουσι συμπληροῦν ἢ ἐπανορθοῦν αὐτάς.

Τὰ πρῶτα λοιπὸν ἑλληνικὰ γραμματόσημα παρεδόθησαν εἰς κυκλοφορίαν τῇ 14/26. Νοεμβρίου 1860, καὶ οὐχὶ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1861, ὡς ἐνομίζετο ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐγράφετο εἰς τὰ Λευκώματα τῶν Συλλογῶν, ἐτυπώθησαν δὲ διὰ χαλυβογραφίας ἐν Παρισίοις εἰς ἐξ διάφορα χρώματα καὶ τιμὰς, ἤτοι 1, 2, 5, 20, 40 καὶ 80 λεπτῶν. Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1861 ἐκυκλοφόρησε καὶ τὸ δεκάλεπτον. Ἡ πρώτη δ' αὕτη ἔκδοσις διακρίνεται ἀπὸ τῶν μεταγενεστέρων ξυλογραφικῶν διὰ τῶν ἐξῆς μάλιστα πλεονεκτημάτων: Καθαρώτατος τύπος καὶ ἐπιμελῆς ἐπιστίλβωσις, ἀκριβεστάτη συμμετρία τῶν περιβαλλουσῶν τὸ

εἰκόνημα γραμμῶν, λεπτόταται σμαὶ πρὸς ἀνάδειξιν τῆς ἰλαρχῆς τοῦ Ἐρμου μορφῆς, τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ κράνου, χάρτης λείος καὶ μετρίως παχύς, καθαρὸν δὲ καὶ λεπτόν τὸ ἐπίχρισμα τοῦ κόμμεως, αὐτὰ ἦσαν τὰ γνωρίσματα τῆς πρώτης τοῦ ἑλλ. γραμματοσῆμου ἐμφανίσεως, ὠραιότερου τότε πάντων τῶν εὐρωπαϊκῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπεξεργασίαν, νῦν δὲ καὶ πάντοτε ὡς πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν ἐπίνοιαν καὶ πρωτοτυπίαν. Εὐθὺς ὅμως τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1862 ἤρχισε νέα ἐκτύπωσις ἐν Ἀθήναις διὰ ξυλογραφικῶν ἐκτύπων, ἀφοῦ προηγουμένως, κατὰ Ἰανουάριον, εἶχε γένηαι ἀπό-

πειρα χαλυβδίνων, δι' ἀπιστεύτου ἐπιτυχίας στεφθεῖσα, ὡς δεικνύουσι τὰ ὀλίγα ἀντίτυπα διλέπτων καὶ εἰκασαλέπτων γραμματοσῆμων, ἀλλὰ δι' ἀγνώστου λόγου μὴ χρησιμοποιηθεῖσα. Ὅπως δὲ ἦτο καὶ ἡ δευτέρα αὕτη ἔκδοσις ἢ μᾶλλον ἀνατύπωσις διασώζει τὴν χάριν τῶν παρισινῶν, τὰ δὲ χρώματα εἶνε ἀμιγῆ πτητικῶν οὐσιῶν, αἵτινες εἰσῆχθησαν ἀπὸ τοῦ 1864, ὅτε ἐγένετο καὶ ἄλλη ἀνατύπωσις. Ἀπὸ τοῦ 1865 καθιερώθη καὶ ἡ χρῆσις χειροτέρου ὁσημέραι χάρτου, ἀνεπιτηδέου νὰ μεταδώσῃ τὰς λεπτάς γραμμὰς φθαρέντος ξυλογραφήματος, μέχρι δὲ τοῦ 1875 κατήντησεν ὁ Ἐρμῆς φαλακρός, σκυθρωπός, ἰσχνότατος, τὸ περιβάλλον αὐτὸν τετράγωνον πλαίσιον ἀνεπέτασε τὰς πλευρὰς πρὸς κυκλικὰς διαστάσεις, ἵκανὰς νὰ μεταβάλλωσι τὰ ὠραῖα ἑλληνικὰ γράμματα εἰς ἱερογλυφικὰ σφηνώματα. Τὸ κακὸν προελήθη διὰ νέας παρισινῆς ἐκτυπώσεως (1875), ἐπεκατέστημεν δὲ καὶ τότε τὴν δαπανηρὰν ἀρωγὴν τῆς Εὐρώπης, χωρὶς νὰ ἐξακριβωθῶσι τὰ αἷτια φρικώδους ὀπισθοδρομήσεως, πῶς δηλ. πρὸ δεκαπενταετίας ὅλης καταρῶδη ἐν Ἀθήναις ἡ ἐφθνήνῃ ἀναπαράγωγῃ γραμματοσῆμων ἐφαμιλλων πρὸς τὰ παρισινά.

Ἄλλ' ὅτε πρὸ τινος ἐπεφάνη τὸ νέον τῶν γραμματοσῆμων εἶδος κατὰ τὰ παρατεθειμένα δύο ὑποδείγματα, ἐλήθη ἄρα γε ἡ ἀπαιτουμένη πρόνοια πρὸς διατήρησιν τῆς δροσερότητός του, ὡς ἐκφράζονται οἱ Γερμανοί: Ὡς καὶ προλαβόντως ἐλέγομεν ἐπεδοκιμάσθη εὐλικρινῶς ὑπὸ τῶν ξένων ἡ καινοτομία, εἰς ἡμᾶς δ' ἀπομένει νὰ παράσχωμεν διαρκῆς δεῖγμα τῆς φιλοκαλίας μας, ὀλίγην καταβάλλοντες προσοχὴν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ βαθμιαίαν βελτίωσιν συγχρόνων τοῦ πολιτισμοῦ μνημείων, ὁποῖα θεωροῦνται καὶ εἶνε τὰ γραμματόσημα, ἀφοῦ τὸ ἄψυχον χῶμα, ἐφ' οὗ πατοῦμεν, τόσοσιν φιλοστόργως κρύπτει εἰς τοὺς κόλπους του καὶ κατὰ καιροῦ ἀποκαλύπτει τὰ κειμήλια τοῦ πολιτισμοῦ τῶν πατέρων μας.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Α. Ζ. εἰς Βιτώλια. Τὴν τελευταίαν Σας ἐλάβομεν καὶ προσεχῶς θὰ Σας γράψωμεν. — κ. Ν. Δ. Γ. εἰς Πύργον. Θὰ πράξωμεν κατὰ τὰς δοθείσας ἡμῖν ὁδηγίας. — κ. Α. Κ. εἰς Βασιλῶν. Ἐλήθησαν καὶ Σας εὐχαριστοῦμεν. Τὸ φύλλον τοῦ κ. Β. θὰ διευθύνωμεν πρὸς ὑμᾶς. — κ. Μ. Σ. εἰς Καλαφάτιον. Ἡ ἐπιστολὴ Σας ἐλήθη ἐγκαίρως, τὸ ἐν αὐτῇ ὅμως ἀναμένομεν. — κ. Α. Α. εἰς Ἄρμα-

βῆρ. Τὰς ἐπιστολάς Σας ἐλάβομεν καὶ Σας εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς πάντοτε φιλικὰς ὑμῶν προσπαθείας. Μετὰ 3—4 ἡμέρας ἐλπίζομεν νὰ ἦνε ἔτοιμοι, ὅτε καὶ θὰ Σας γράψωμεν ἐν ἐκτάσει. — κ. Ζ. εἰς Σιάτισταν. Οὐδὲν νεώτερον ἔχομεν μέχρι σήμερον. — κ. Ζ. εἰς Ἀδριανούπολιν. Ἀναμένομεν τὰ κατ' αὐτὰς αἰτηθέντα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ἡ ἀστυνομία τῶν μεγάλων πόλεων. — Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ γάλακτος. — Ἡ δυστυχισμένη (τέλος), κατὰ τὸν Ἰβάν Τουργένιεφ, ὑπὸ Ε. Ν. — Ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις. — Ἐκ Πομπηίας (μετὰ δύο εἰκόνων ἐν σελ. 172—173). — Ποικίλα. (Νέα θανατικὴ μέθοδος. — Αἱ βέγγαι τῆς Ὀλλανδίας. — Αἱ εὐρωπαϊκαὶ γλώσσαι καὶ τὰ γερμανικὰ τηλεγραφεῖα. — Νέα τοῦ Κρουπ τηλεβόλα. — Οἱ ἀμαξήλατοι τοῦ Λονδίνου. — Ἰδιόρρυθμοι Κυβερνητικαὶ ἀποφάσεις. — Ὀγδοήκοντα καὶ τρεῖς ἰδιοκτῆται μιᾶς οἰκίας. — Κρεωφαγία ἐν Βερολίνῳ.) — Πινακοθήκη, ἢ τοῖς ἐρμηνεῖα τῶν εἰκόνων. — Καλλιτεχνία, Ἐπιστήμη. — Γραμματόσημα μετὰ τριῶν εἰκόνων. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Δρ. Βερνάρδος Γκροῦδεν (ἐν σελ. 161). — Λουδοβίκος Β'. Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας (ἐν σελ. 165). — Τὸ θέρος, κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ κ. Σίχελ (ἐν σελ. 169). — Ἐκ Πομπηίας, μνηστήριος πομπῆ (ἐν σελ. 172), ἐπικίθεις πομπῆ (ἐν σελ. 173), ἀμφότεραι ὑπὸ Salvatore de Gregorio.

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.